

Dixi de curriculo studiorum DAVIDIS LOBE-
C H I I, sed fortassè ita dixi, ut plura etiam dicenda restent,
quæ quod vel unus omnia non cognoscat, vel comme-
morare præceps horæ cursus non sinat, alijs explican-
da relinquo. Iam tum enim hac in parte sum commo-
ratus diutius: cuius tamen prolixitatis veniam mihi
haud gravatim dabunt, qui cogitabunt, esse hanc LO-
B E C H I I nostri ætatem juvenilem, lucidissimum exem-
plum multarum excellentissimarum virtutum, quod tan-
quam speculum quoddam intueri deceat omnes, qui
Deo & Ecclesiæ suæ consecrarunt studia, quiq; in luce
aliquando vivere, & honestissimam existimationem &
amorem apud bonos sibi acquirere satagunt. Etenim
utilitates ac ornamenta hujus vitæ non contingunt ijs,
qui socordiae atq; ignaviæ dediti vitam traducunt: sed
vigilando, agendo, ac bonas horas rectè collocando pro-
sperè omnia cedunt. Nam ut rectissimè præco ille
Φιλοπονίας Orphei, Cassius Parmensis ait:

*Non levis ascensus, si quis petit ardua: sudor
Plurimus hunc tollit: nocturno exsomnis olivo
Immoritur: delet, quod mox laudaverat in se,
Qui cupit aeternæ donari frondis honore.*

Ad alteram nunc vitæ LOB E C H I I nostri partem ac-
cedo, quam dum breviter quoq; percurro, ut pari me
benevolentia audiatis, oro.

Res mirabilis est virtutis & pietatis splendor: ha-
bet enim hoc proprium, ut facile alliciat amatores, fa-
cile præcones inveniat: præsertim vero juvenes, si tam
egregiè se gerant, ut reliquæ vita qualis futura sit, faci-
le conijci possit, non solum facile veniunt in multorum
hominum notitiam: sed perinde ut vino vendibili non
est opus hedera, ita illi sui commendationem in fronte
gerunt